

SLOVENSKI NAROD.

Inhaia vsak dan zvečer, izmimi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ograke došeče za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na narodno brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvoli frankovati. — Rokopisi se ne vradijo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2. vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Izseljevanje.

Ministrski predsednik Körber je v proračunskem odseku mej drugim tudi naznani, da pripravlja vlada poseben zakon v varstvo izseljencev.

Tak zakon je bil že davno potreben, že tedaj, ko je obveljal nazor, da je ute snitev izseljevanja s policijskimi sredstvi nedopustna, in da sme država izselitev zabraniti samo tistim, ki so podvrženi vojaški dolžnosti. Pa pri nas je že tako, da vedno in povsod zaostajamo, in tako se tudi državna oblast doslej ni zavedala, da je njen dolžnost varovati tudi izseljence, ne samo na potovanju, nego tudi v novi domovini. Zdaj se nam obeta, da hoče država tudi to svojo dolžnost izpolniti. Bržčas se to zgodi na ta način, da se bodo strogo nadzirale agenture za izseljevanje, da se v pristanih, kjer se izseljenci ukravajo, nastavijo posebni komisari in ustavne zavetišča, in da se emigrantje v novi domovini ne bodo tako brezobzirno prepričali svoji usodi, kakor je bilo doslej navadno.

Ta namen je hvalevreden, kajti danes so razmere take, da je avstrijski izseljenc takoreč »vogelfrei« in se od tistega trenotka, ko je zvezal svojo culico, živ krst zanj ne briga, kar se posebno jasno vidi v Bremenu, v Hamburgu in v Novem Yorku.

In vendar zaslubi izseljenec vse varstvo, kajti, četudi izgubi država z izseljevanjem veliko ljudi in veliko davkoplacovalcev, vendar niso ti izseljenci zanje izgubljeni. Tudi dosedaj, ko se država zanje čisto nič ne briga, se jih mnogo povrne v domovino, večinoma pa pošljejo vsej svoje prihranke domov. Vsako leto pride več milijonov dolarjev samo iz Združenih držav v Avstrijo, in statistički urad je izračunal, da po odbitju potnih stroškov in gotovine, kar so je vzeli izseljenci seboj, se je v zadnjih petih letih povprek pet milijonov dolarjev poslalo iz Združenih držav v Avstrijo, katera svota torej pomeni

čisto zvišanje ljudskega premoženja. Ako pojde država izseljencem na roko, ako jim bo v tujini pomagala do zasluga in jih vsestransko varovala, je čisto gotovo, da se označeni uspeh še pomnoži.

S tem pa izseljevanje še nikakor ne postane koristno, kajti če se upošteva, koliko gre ljudskih moči v izgubo, če se sploh upoštevajo vse okolnosti, se spozna, da pomeni izseljevanje za državo efektivno izgubo.

Za nas Slovence je ta izguba posebno občutna, in zato je za nas emigracijski problem največje važnosti. Kakor sploh v Avstriji, tako se tudi pri nas izseljevanje progresivno množi, a če pojde tako naprej, se je bat, da naš narod sčasoma izkravi. Seveda se proti izseljevanju s policijskimi sredstvi čisto nič ne da storiti. Izseljevanje se da, kakor je deželnih predsednik baron Hein lansko leto v deželnem zboru prav dobro naglašal, le s tem omejiti, da se izboljšajo gospodarske razmere. Slabe gospodarske razmere so poglaviti vzrok izseljevanju. To se vidi v Nemčiji. Prej je dajala Nemčija največji kontingenit izseljencev, sedaj pa se je izseljevanje uprav čudovito skrilo, prav ker so se gospodarske razmere izboljšale tako, da imajo ljudje doma pošten zaslugek.

Ako hočemo torej razširjajoče se izseljevanje omejiti, kar je v vsakem oziru nujno potrebno, je treba vso skrb posvetiti gospodarski povzdigi. Glede te ima pač država prvo besedo, četudi se mora priznati, da zadržujejo gospodarski razvoj tudi drugi upliv.

V vsakem slučaju pa imajo izseljenci pravico do podpore in do varstva od strani države, in zato pozdravljamo z zadovoljstvom Körberjevo napoved.

Proces Stazinski.

O pruskem kralju Frideriku II. se pripoveduje anekdota, ki drastično kaže, kako je ta najponosnejši Hohenzoller misil o žalenjih Veličanstva. Nekoč mu je njegov minister poročal o hudem slučaju

takega žaljenja. Kralj ni vprašal, kdo je žalilec in kaj je storil, ampak le, če more dočink sestaviti svojo armado, in ko je minister povedal, da je žalilec majhen berolinski meščan, je kralj naredil pogovoru konec z besedami: Pustite ga, naj govoriti, kar hoče.

Dandanes se smatra tudi v Nemčiji to stališče kot antikvirano in se vsako, tudi najnedolžnejše žaljenje Veličanstva strogo kaznuje. Nemške ječe so polneti tachih hudodelcev in značilno je, da pripadajo večinoma izobraženim stanovom.

V Avstriji je od nekdaj praksa, da se vsaka stvarica, ki je količaj podobna kakemu žaljenju, uprav kruto kaznuje. Če kdo le kaj reče n. pr. o kaki spominski kolajni, tudi če cesarja ni omenil, niti ga sploh v mislih imel, je že krv žaljenja Veličanstva in se neusmiljeno obsodi. Iz te starodavne prakse sta zrasli tudi obtožnici proti kuratu Mlejnku in župnemu upravitelju Stazinskemu in mi povemo od kritosčno, da nam je čisto prav, da sta bila ta dva oproščena, ker se z veljavno praksou nismo mogli nikdar sprijazniti. Seveda pričakujemo, da se bo odsej tudi napram drugim obtožencem drugače postopalo in da bo sploh obveljala milejša praksa, kaži bila bi vnebovpijoča krivica, ako bi se prizanašalo duhovnikom, ne pa tudi manj izobraženim ljudem, ki niso v stanu, vsako besedo prevdariti. To je naše načelno stališče.

Kar se tiče procesa proti čateškemu župnemu upravitelju, pa naj nam bodo dovoljene nekatere pripomnje, ki bodo psihologično stran tega procesa nekoliko osvetlite.

Stazinski je notorično hud razgrajač in sedaj fanatičen klerikal. Že kot dijak je bil v vsakem oziru ekstremen in njegovi sošolci se še dobro spominjajo, kako se je na novomeški gimnaziji preprial in bojeval s profesorji. Ekstremen je bil Stazinski tudi v verskih zadevah, bil je namreč ateist najhujše vrste, in, če se prav spominjam, je tudi

zaradi neke ateistične šolske naloge moral dati Novemu mestu slovo. Kje je potem maturiral, nam ni znano, pač pa se spominjamo, da so krožile nekam čudne govorice o načinu, kako si je pridobil maturitetno spričevalo. Lahko si je mislit, kako so se njegovi sošolci čudili, ko so izvedeli, da je fanatični ateist postal menih in fanatičen klerikalec.

Stazinski ni prostovoljno zapustil minoritskega reda, ampak ga je moral zapustiti in tako je prišel na Kranjsko. Tu je za časa volitev kakor besen agitiral proti napredni stranki in nam je tedaj dohajalo vse polno pritožb.

Ta ekstremni človek, ki v nobeni stvari ne pozna meje, je torej na leci v volilni dobi, ko se je povsod upilo, da je vera v nevarnosti, čital in komentiral volilno pastirsko pismo ljubljanskega škofa in sedaj se vpraša: Kako je Stazinski komentiral to pastirsko pismo?

Pri obravnavi so priče drugače govorile, kakor pri prvem zaslijanju, ko še niso vedele, za kaj se gre, ko še niso bile preparirane. Pri obravnavi so priče trdile, da se Stazinski ni bavil direktno s cesarjem Jožefom, ampak z njegovimi ministri in njim pripisoval vse to, kar mu v cerkveni politiki cesarja Jožefa ne ugaja.

No, mi smo mnenja, da priče niso resnice govorile, ampak da se je Stazinski bavil direktno z osebo cesarja Jožefa. Že škofovo pastirsko pismo se bavi samo s cesarjem Jožefom in obsoja njegovo politiko, a pisano je tako, da bi se bilt tak spis, če bi ga priobčil kak list, sigurno zaplenil.

Mi ne dvomimo, da se je Stazinski v svojem komentarju držal okvirja škofovega lista. Kdo naj tudi verjam, da je strastni, ekstremni Stazinski v volilni dobi ublaževal in v to svrhu bistveno spremenjal škofov pastirskilist!

LISTEK.

Devica Orleanska.

Zgodovinska črtica.

Med Neufchateau in Vaucouleurs se razprostira ob levem bregu reke Moze plodovita dolina z vinorodnimi hribi in grički. Sredi te krasne doline leži vas Domremy in tu, blizu nemške meje, se je rodila kmetu imena Jacques d'Arc in njegovi ženi Isabelli Romée hči Jeanne. Bilo je to l. 1408 ali 1412.

Jacques d' Arc je imel troje sinov in dvoje hčer. Bil je ubog poljedelec, ki se je preživiljal le iztežka, zato so mu morali tudi otroci pridno pomagati pri delu. Jeanne je bila izredno marljiva, iskreno pobožna, blaga in usmiljena ter je bila znana, da rajši sama trpi pomanjkanje, kot da ne bi dala revežem pomoči. Izobražena ni bila; niti čitati, niti pisati ni znala, kajti v šolo ni hodila, nego jo je njen mati Isabelle naučila moliti samó očenač in češčenosimarijo ter vero. Vendar se je že v zorni mladosči odlikovala med svojimi tovarišicami, tako da jo je ljubilo vse in jo klicalo ljubeznivo: Jeanette. Vsak teden je zahajala k Marijini kapelici pod hribom molit, za moške pa se ni menila, dasi je bila lepa, zdrava,

rudečelična kmetska krasotica srednje velika, a vitka, močna in urna, idealnih životnih oblik in divnega oprsa. Imela je miloben, sila prijeten, a skoraj otroški glas. Smehljala se je tako sladko, da se je zdelo ljudem, kakor da obdaje njen angleški obrazek solnčna gloriola. Njene velike oči so gledale vedno tako sanjavo in zamišljeno, kakor da ne gledajo v svet, nego v dušo, ter da premišlja o stvareh, ki niso na zemlji. Jeanne je bila kakor vila romantičnih poetov, nežna, a zdrava, čarobna cvetka, svetnica v kmetskem kriku.

Tako so opisali Jeanne različni zgodovinarji; tako so jo slikali možje in žene, ki so živeli sočasno, ki so jo poznali, jo ljubili ali — soyražili.

Takrat pa je imela Francija hude čase. Vojne so bile skoraj neprestano in med kraljevskima hišama Valois in Plantagenet je divjal boj, ki je napajal francosko zemljo leta za letom s potoki krvi francoskih in angleških vitezov. Angleži, katerih kralj je natenelju dedinskih pravic zahtevali zase tudi Francijo, so bili osvojili pol francoskega kraljestva. Stoletni boj Angležev in Francozov se je končal z zmagami »črnega princa«, sina angleškega kralja Edwarda, pri Crecy in Poitiers. Angleži so bili skoraj popolni gospodarji Francije in to tem lažje, ker je vladala v

francoski kraljevski hiši nesloga, ker je bilo francosko plemstvo razbito v divje se pobijajoče stranke ter so se francoska mesta sovražila in napadala krvavo. Zdela se je, da je samostojnost Francije pokopana za večno. Po zgodnji smrti »črnega princa« Edwarda je zasedel angleški prestol slabotni Rikard II., za njim pa je prišel na krmilo Henrik Lancasterki. Tega sin je naslednik, kralj Henrik V. je l. 1415. pri Azincourt premagal iznova Francoze docela. Na francoskem prestolu je sedel takrat polblazni Karl VI. Oba kralja, Henrik in Karl, sta umrli l. 1422. Naslednikom Henrika je bil proglašen njegov 2letni sin, Henrik VI., naslednikom Karla pa njegov sin Karl VII.

Henrika VI. sta nadomeščala na Angleškem njegov strijc, vojvoda Glocesterski in v Franciji strijc vojvoda Bedfordski.

Karl VII. še ni bil kronan v Remu (Rheims) in se je zval spočetka svojega vladarstva le dauphin. Bil je slaboten, omahljiv, frivolen in razuzdan mladenič. Zato ni čudno, da so imeli Angleži vso severno Francijo s Parizom v svoji oblasti. Velik del francoskega plemstva, višjega duhovništva in najboljšega meščanstva se je pridružilo Angležem, in celo slavna pariška univerza je bila ognjevitva zagovornica angleške vlade. Dauphin Karl pa se je kot begunec potkal s svojim raz-

uzdanim dvorom po južnofrancoskih pokrajnah ali pa je brezdelno, le v nasladah in igrah živel v Chinonu v Touraine.

V takih razmerah so hoteli Angleži prodreti še preko reke Loire ter osvojiti vso Francijo. V oktobru l. 1428. so začeli oblegati mesto Orléans, katero je junaško branil plemeniti bastard grof Dunois, prvi vojskoved Francozov. Z usodo Orléansa je bila zvezana usoda vse južne Francije. Ako bi padel Orléans in grof Dunois, bi padla vse Francija v naročje Angležev, in dauphin Karl bi bil brez krone.

V tem kritičnem trenotku se je pokazal dauphin največjega bojazljivca. Mesto da bi bil hitel na pomoč grofu Dunois, se je odpravljal strahopetno na beg iz nesrečne domovine v Španijo ali na Škotsko ...

Ali tedaj se je zgodilo nepričakovano! — Jeanne d' Arc je postala rešiteljica Francije in francoske krone!

Poleti l. 1424. se ji je — tako je pripovedovala romantična sanjarka — na domaćem vrtu sredi dneva prikazal arhangel Mihael ter z njim svetnici sv. Katarina in sv. Margareta. Te prikazni je videla pozneje še večkrat. Prikazal se ji je tudi arhangel Gabrijel. In Jeanne je žnjimi govorila, jim dajala roko, jih poljubljala in objemala. Fantastično-romantičnemu dekletu se je zdelelo, da jo poziv-

Ce se upoštevajo ti psihologični momenti in še to, kar so priče pri prvem zasliševanju govorile, se pač lahko sudi, da je Stazinski res v tistem duhu govoril, kakor se mu je očitalo v otožnici, zlasti če se še pomisli, da je vsa klerikalna literatura o cesarju Jožefu pisana v tem duhu, da je cesar Jožef skrajno nepriljubljen pri klerikalcih, in da je tudi Stazinskemu dobro znano, da je bila cerkvena politika cesarja Jožefa njegova osebna politika, posledica njegovega osebnega prepričanja, ne delo njegovih svetovalcev. Stazinski naj bi bil popravljal škofovo pastirsko pismo, pačil zgodovinsko resnico ter ministrom pripisoval, česar klerikalci cesarju Jožefu nečejo odpustiti??!

Po našem prepričanju bi bilo sodišče Stazinskega lahko z mirno vestjo obsoalo. Vzlic temu nas pa, kakor rečeno, veseli, da se to ni zgodilo, ker želimo, da bi se pri takih deliktih udomačila druga praksa, in da bi se jih ne sodilo tako ozkosrčno, kakor doslej, seveda ne glede na to, če je storilec duhovnik ali posvetnjak.

V Ljubljani, 16. januvarja.

Parlament.

»Politik« poroča, da se snide parlament koncem t. m. Proračun se v drž. zboru dožene — tako je upati — do 22. marca, po Veliki noči se snidejo dež. zbori. — »Nowa Reforma« poroča, da je povedal posl. Abramowicz, da se snide parlament 28. t. m. ter da bo imel seje do Velike noči, t. j. do konca marca. V tem času se dožene proračun. — »Grazer Tagblatt« pa javlja, da se parlament menda sploh več ne snide, ali pa le za kratko dobo. Vlada poskusi z absolutizmom in zato novih volitev ne razpiše.

Vrzesenska aféra v pruskem dež. zboru.

V pruskem dež. zboru so imeli te dni tudi debato o vrzesenski aféri in o germanizaciji poznanjskih Poljakov. Nacionalni liberalci so zahtevali, naj se postopa s Poljaki še ostrejše, in posl. Hobrecht je trdil, da se nemštvlo v Poznanju na vsej črti umika poljstvu. Z ozirom na narodno enotnost Rusije je želeti, da se dosedanje kurz poljske politike ne le vzdrži, nego še poostri. Poljski posl. dr. pl. Jazdewski je interpeliral radi postopanja v poljskih šolah. Dejal je, da imajo Poljaki ljudsko šolo brez narodnega jezika in da se vtepa otrokom vera v nemščini s kolom. To je barbarstvo, nad katerim se zgraža ves izomikani svet. 14 otrok je bilo kruto tepenih, ker pri pouku kršč. resnic niso znali odgovarjati nemško in ker so jim stariši prepovedali, odgovarjati v jeziku, katerega ne razumejo. Imenom centra je posl. Fritzen-Borken izjavil, da centrum vladi sicer zaupa, a želi, da se božja in človeška pravica Po-

ljajo ti poslanci nebes, naj gre k obupani vojski in naj reši francosko kraljestvo angleškega sovraga. Docela je verjela, da mora iti na boj za domovino in kralja ter je o tem svojem namenu vaščanom in sorodnikom pripovedovala opetovanje. Po Franciji se je razširilo ime Jeanne d' Arc. Francozje so jo imeli za svetnico ali pa za histerično sleparko, Angleži pa so govorili o njej, da je čarownica ali od hudiča obsedena in s hudičem greščaubožica.

Oče Jacques sam ni verjel svoji hčeri ničesar. Bil je trezno, prozajčno in praktično misleč mož! Dejal je, da je iz same pobožnosti zbolela ter da bo ozdravela najhitrejše, če jo — omoži. In siloma jo je hotel dati za ženo mlademu kmetu. Jeanne pa se je ubranila vseh snubcev in ostala devica.

Med tem pa se je začelo angleško obleganje mesta Orléans in grofa Dunois. Bilo je spočetka l. 1429. Jeanne je šla tedaj k vitezu Baudricourt, ki je bil blizu vasice Domremy na gradu Vauconleurs. Povedala mu je, da jo pošiljata Bog in sv. Devica v boj za Francijo, ter ga je prosila, da ji je dal možko viteško oklopno obleko in meč; vaščani so ji podarili konja, in z majhnim spremstvom je dosegla 5. marca, prepotovavši sovražne pokrajine in izognivši se vseh nevarnosti, v Chinon v Touraine, kjer je bil dauphin Karl s svojim obupanim dvorom.

(Konec priča.)

ljakom ne krati, da se lok ne prenapena, da naj se dobiva Poljake z milobo ter naj se verska vprašanja s političnimi ne vežejo. Na Ruskem smejo imeti Poljaki verski pouk in molitve v poljčini, to se naj dovoli tudi Poljakom v Prusiji. Da postanejo Poljaki ob meji zadovoljen narod, bo za Prusijo v času nevarnosti največje koristi. Ministrski predsednik kancler Bülow je obljudil, da se poljski otroci ne bodo več pretepalni in da verski pouk ne bo več germanizatorsko sredstvo. Hkrat pa je dejal, da so Poljaki nemiren, fanatičen narod, ki razburja ves Poznanj. Zato bo vlada pospeševala priseljevanje Nemcev med Poljake, podpirala nem. obrt in trgovino, dvigala nemška mesta in poslala med Poljake nemške garnizije. Skratka: germaniziralo se bo poslej še hujše. Poljski posl. Stychel je izjavil, da je vsega krivo fanatično germanizatorsko društvo hakatistov. Dokler ne stopi vlada proti temu društvu, ne bo pomoči. Poljaki so si dali vzeti politično samostojnost, narodnosti pa se ne odpovedo nikdar, kajti ne boje se nikogar. Nacionalni liberalec Sieg je dokazoval, da se pruskim Poljakom vendar boljše godi, kot Poljakom na Ruskem in v Avstriji. Konervative Tiedemann je denunciral Poljake, da hočejo ustanoviti poljsko kraljestvo, v katerem bi bila tudi Galicija. Zadovoljni bi bili po lastni izjavi Poljakov, ako bi bil njihov kralj kak hohenzollernski princ. Govornik je zagovarjal društvo hakatistov, kajti velikopoljska agitacija je brezmejna. Poljak Czarinski je zavračal napade na svoj narod. Poljakom se prepoveduje govoriti materinščino ter se otroke siloma germanizuje. Enakopravnosti Poljaki nimajo, zato bi bili Poljaki »šufti«, ako bi ne branili svoje narodnosti. Minister notranjih del, baron Hammerstein je dokazal, da je po ustavi iz l. 1849 v vsej Nemčiji učni jezik nemški, torej mora biti po zakonu tudi med pruskimi Poljaki. Potem je dokazoval, da so Poljaki — narod — strastnejši kot njih poslanci in da se med njimi z največjim fanatizmom dela za neodvisnost. Svobodomiselní nacionalec Kopsch je priporočal zmernost v nastopanju in večjo izbirčnost v sredstvih. Germanizacija Poljakov naj se ne vrši s silo, nego s kulturo. Imenom centra je posl. Głowatzki priporočal pouk verskih resnic v materinščini. Sad te debate je že tu: nadškof Stablewski je po želji vlade naročil katehetom med Poljaki, naj uče poljski.

Vojna v Južni Afriki.

Danes se zbore zopet angleški parlament, katerega otvoril kralj Edward s pompom, dasi mora dvorno žalovanje po kraljici Viktoriji trajati še 6 dni. Otvoreni parlamenti se vrši letos sploh 3 tedne prezgodaj, ali ker finančni minister rabi za vojno zopet denar, se je vladu mudilo. Lani v avgustu je mislilo ministrstvo, da bo letos vojne že konec, ko se snide parlament iznova. A zgodilo se je narobe. Parlament se snide, konca vojne še ni videti. Zakladni kancler Hicks-Beach potrebuje zopet velikega kredita, dasi je spočetka vojne izjavil, da bo v tej vojni kvečemu 250 milijonov kron. Angleški statistik Giffen je dognal, da je veljala vojna doslej že 1750 milijonov kron, torej vsak teden 375 mil. K, vsak dan 5-34 mil. K, vsako uro 222.000 K, vsako minuto 3700 K, vsako sekundo 61 K. — 11. t. m. je polkovnik Winz presenetil blizu Ermela bursko taborišče in ujel 42 Burov. Poweljnik Oppermann je v boju s polkovnikom Plumerjem padel. Iz Johannesburga poroča Kitchener, da je v vzhodnjem Transvaalu 500 Burov, ki so imeli pri Overwacht s Plumerjem boj. V zahodnjem Transvaalu stoji večina Burov zahodno Rustenberg, v Oranju pa je središče Burov ob reki Vilge in južno Betlehema. V Kaplandiji je še več burskih oddelkov. V »Independence Belge« poroča francoski zdravnik, da je položaj v koncentracijskih taboriščih grozen in neverjeten. Zdravnik poroča, da so burski vojskovodje s Krügerjem in z bursko deputacijo v Evropi nezadevoljni, da se za to osnuje morda neodvisna vlada pod Dewetom. Buri ponudijo Angležem nove mirovne pogoje, če se ne sprejmo, hočejo končati vojno z najstrašnejšimi čini ter izgubo svoje svobode kupiti s strašnim maščevanjem.

Gospod deželnosodni svetnik Andolšek je predsedoval dne 15. t. m. slednjem obravnavam c. kr. dež. sodnije:

1. Ižanska kri. V županovi go-

stilni na Igu so se sprli hrabri Ižanci. Se-

veda je bila vsega tega kriva neka »jerpnja«. V prepiru je 67 let stari vdovec

Matija Sivec imenoval l. 1872. rojenega po-

sestnika Antona Štrukelja iz Staje pri Igu »goljufa«. Precej so bile v gostilni dve

stranke in Matija Sivca je vrgel »Štrukel-

nov« tja pod peč. Ker ga je brat Andrej

Sive hotel braniti, je v trenutku tudi on

padel k svojemu bratu in iskreno sta se

bratca objela na tleh, če prav nehote. Ko

sta vstala, pa še nista dala miru. Radi

tega je odletel najprej Andrej skozi vrata

Dopisi.

Z Glin. Naša požarna bramba se tako lepo razvija in napreduje. Priredila je na Silvestrov večer lepo božičnico za svoje delajoče člane, pri kateri je bilo lepo število njihovih otrok obdarjenih z darili; gulinjivo lepo je bilo videti to veselje mladih in starih okrog božičnega drevesca z lepimi darovi za mladino.

Nadalje priredila je v nedeljo, dne 5. t. m. v salonu g. Trauna na Glinah svojo predpustno veselico, katera se je v vsakem oziru povoljno in na čast društvenemu odboru obnesla. Ob določeni uri bila sta že prostorna salona zasedena. Ker je oddelek meščanske godbe nekoliko prepozno došel, pričelo se je s srečolovom, pri katerem je bila skoro vsakemu sreča mila, da je prejel kaki dobitek, kajti nad 125 lepih dobitkov — za katere se je zahvaliti požrtvovalnosti ljubljanskih in okoliških trgovcev, obrtnikov ter drugih davalcev — napravilo je mnogo veselja. Med tem je dospel oddelek meščanske godbe, kateri je potem, akoravno zakasnjen, z marljivim in dobro izvezbanim sviranjem nadomestil to, kar je začetkom zamudil, da se je razvil jako živahn ples, ki je trajal do ranega jutra. Med plesom funkcionalira je šaljiva pošta prav v zadowolnost. Coriandoli in kače razveseljevalo je občinstvo tako, da nam je bil le prekratek čas in smo se v jutro razšli z nado in željo, da nam delavno in vzorno gasilno društvo priredi še mnogo tacih prijetnih veselic.

Društvena blagajna pa ima za trud marljivega odbora in društvenikov tudi lep dokaz, ker se bode za lepi čisti dobiček nad 100 kron zopet zmanjšal društveni dolg.

V nedeljo dne 12. t. m. vršil se je občni zbor čitalnice v starih čitalničnih prostorih na Viču, na katerem so bili voljeni v odbor gg.: Jakob Marn predsednikom, Janko Novak, podpredsednikom, Franjo Sluga blagajnikom, I. Golob tajnikom, Fran Boltežar knjižničarjem, Ivan Jenko, Matija Jereb, André Knez odbornikom. Od tamburaškega kluba voljena sta v čitalniški odbor gg.: Franc Dolžan in Jakob Pogačar. Radi odpovedi dosedanjih čitalničnih prostorov na Viču se je sklenilo, da se preseli čitalnica v na novo v najem vzete prostore na Glince h. št. 28 (nekajd gostilna Amerika); ker bodo novi prostori večini udov bolj na roko in vsled tega boljše ustrezali na menu društva, upati je, da bode čitalnica v bodoče boljše uspevala, ter da se število članov izdatno pomnoži, kakor tudi da se pevski moški in mešani zbor zopet oživi, nadejati se je istotako, da bode novi odbor skrbel, da se bodo lansko leto pričeta javna predavanja letos nadaljevala.

Iz poročila tamburaškega kluba je posneti, da je klub pretečeno leto 18krat javno nastopil, med tem imel trikrat klubne veselice in koncerte. Dohodkov je imel 442 K 28 vin, izdatkov 511 K 84 vin, torej primankljaja 69 K 53 vin. Klubno premoženje obstoji iz 16 tamburaških instrumentov, v vrednosti 356 K 28 vin, iz 10 tamburaških uniform, v vrednosti 338 K 24 vin, sekiric in knjig za 78 K 81 vin. Začasnim vodjem zborna imenovan je g. Franc Dolžan, od katerega marljivosti in vtrajnosti je upati, da bode klub dobro šolal, ter da se bodo tamburaši s pravim veseljem poprijeli vaj in skušenj, da bode mogoče prijatelje tamburic zopet v kratkem razveseliti z na novo izšolanimi slovenskimi komadi.

Iz pred sodošča.

Gospod deželnosodni svetnik Andolšek je predsedoval dne 15. t. m. slednjem obravnavam c. kr. dež. sodnije:

1. Ižanska kri. V županovi go-

stilni na Igu so se sprli hrabri Ižanci. Se-

veda je bila vsega tega kriva neka »jerpnja«. V prepiru je 67 let stari vdovec

Matija Sivec imenoval l. 1872. rojenega po-

sestnika Antona Štrukelja iz Staje pri Igu »goljufa«. Precej so bile v gostilni dve

stranke in Matija Sivca je vrgel »Štrukel-

nov« tja pod peč. Ker ga je brat Andrej

Sive hotel braniti, je v trenutku tudi on

padel k svojemu bratu in iskreno sta se

bratca objela na tleh, če prav nehote. Ko

sta vstala, pa še nista dala miru. Radi

tega je odletel najprej Andrej skozi vrata

in potem še njegov brat Matija in našla sta se zopet v pesku pred gostilno. Pri tem žalostnem padcu zvestih bratov, oziroma že preje pri boju, je sunil baje Štrukelj Matijo Sivca v trebuh in istega težko ranil. Radi tega se je imel mož, ki je že večkrat predkazovan, zagovarjati. Po predlogu njegovega zastopnika in drž. pravniku se je pa radi zaslisanja novih prič obravnaval preložila.

2. Sovražniki z Rakeka. Janez Urbas, po domače »Grmek«, rojen l. 1873. na Rakeku, predkazovan radi neznatnega in radi tepeža in njegov oče, Jurij Urbas, posestnik, rojen l. 1844, nekazovan, sedata radi lovske tatvine na obtožni klopi. Obtožnica pravi, da sta toženca že l. 1895. ukradla iz lova kneza Windischgrätz srno, in da je zadnji, torej oče Jurij, razven tega še ukradel zajce. Na mizi leži corpus delicti: Janezova puška, katera se je v nekem grmu našla. Iz razprave se pa vidi, da so priče, oziroma oni, kateri so prestopke naznanevali, menda le zapeljani od nasprotniške strasti. Čudno je že, da se ni zločinov tožencev, ki so se mogli vendar vršiti že leta 1895., preje naznani. Spleta je znanega katoliškega župana iz Rakeka napram tožencema je prekoračila vse meje. O Janezu Urbasu se da sicer dokazati, da je omenjenega leta vstretil srno, oče pa je popolnoma brez krivde. Radi tega ga tudi sodni dvor oprosti, med tem ko sponza Janeza krivega prestopka tatvine in ga obsodi po § 460. na 4 tedne zapora z enim postom.

3. »Ljubljanska srajca«. Dne 12. decembra m. l. sta po Rimski cesti pela in randalirala neki Petelin ter posnosi Ljubljanci Kramar Anton, rojen leta 1883. in trikrat radi tatvine ter 1krat radi tepeža predkazovan. Ko je hotel stražnik razgrajala Kramarja in Petelina aretirati, se mu je zadnji zoperstavil, prvi pa je ušel. Pri tem sta obadvaj grozovito klela. No, ponosnega Kramarja so odvedli v slavnoznamo »špehkamro«. Drugo jutro pa je fant še nečuvano razčilil stražnika. »Jaz sem Ljubljancan, prokleti kmet!« je dejal, »pojdibarabe lovit!« Sodnik: »Zakaj ste to rekli?« — Toženec: »Zato, k' sem bil neumen.« Sodni dvor sponza Antonia Kramarja krivega po § 81. (silovito lotenje uradne osebe) in ga obsodi na 7 mesecev težke ječe z 1 postom vsakih 14 dnij. Posnosi mladenič, na katerega pa Ljubljana ni tako ponosna kakor on nanjo, se zasuka malo klaverno in gre.

4. Specijalist vozičkov. Leta 1884. v Borovnici rojeni Jakec Oblak, po domače »Nacek«, doslej nekazovan dežavec, je špecijalist v tatvini ročnih vozičkov. Najprvo je zatajil dečko najdeno donarnico s 12 K gotovine. Potem je ukradel telovnik, novo suknjo in srebrno uro z verižico. Po teh poskusih se je vrgel na špecijalno tatvinsko stroko z majhnimi ročnimi vozički, katerih je prav impozantno število nakradel. Kradel je v Borovnici, v Preserju, Kožleku, Rakeku, Trbovljah, na Bregu itd. in končno slovensko zaključil svoja junaška dejanja s tatvino para črevljev. Toženi Jakec se obsodi radi prestopka krivega naznasila in vlačugarstva na 6 mesecev težke ječe z enim postom vsakih 14 dnij ter na plačilo vseh

livanjem, to bila bi naglica, ki bi nikakor pridna ne bila. Želeti je, da dobi javnost v tem pogledu kmalo pojasnila, ker takoj ne gre igrati zajca v detelji!

— **Značilno.** Pri pogrebu g. Kušarja se je najbolj opazila odsotnost duhovščine. Kušar je bil sicer zvest pristaš napredne stranke, a da bi bil kak prononsiran liberalec, tega pač nihče ne bo trdil, saj so bili celo klerikalci zadovoljni, da je bil postavljen po Poklukarjevi smrti kandidatom za državni zbor. Vrh tega pa je bil pokojnik dolgolet ključar pri frančiškanski fari, a vendar se razen na jutri in plačanih ni nobeden frančiškan udeležil pogreba.

— **Iz črnega brloga.** Čuje se, da sta kazenska zagovornika dr. Brejc in dr. Poček skrajno nejevoljna, ker se ex-minorit Stazinski ni zatekel k njima, ampak vzel dr. Šusteršiča kot zagovornika. Nam pa se zdi to neopravičeno. Ex-minorit Stazinski bo imel vendar več zupanja do ex-minorita Šusteršiča, kar do kacega druga zagovornika.

— **Dr. Janez Ev. Krek in davki.** Priljubljeni naš Janez Evangelist ima — naravno! — dobre in slabe lastnosti. Ena izmej zadnjih je ta, da zaključi kako rad par pametnih besed s pravcato neumnostjo. Tako tudi včeraj; na svojem predavanju »o davkih« v »Kat. domu« nameč. Izdelal je preljubljeni Janez cel načrt, kako naj bi se obdavčilo plačajoče državljanje. Mož se je naravnost tresel pri pametnih besedah, katere je — ne vemo, če nolens volens — govoril; komaj je čakal na trenutek, da izbruhne iz njega silovita črna neumnost kakor ogenj iz vulkana. In prišel je trenutek: Globoko je mož vzdihnil, obriral si potne kaplje s čela in zadoščal svoji divni strasti — izbruhnil jo je, zaželeno pravcato neumnost. Kakor rečeno, je imela včerajšnja neumnost obliko državnega načrta. Obdavči naj se — da opozarjam Böhm Baerka na to! — najprvo razne igre. Potem izlete; pri tej točki je mož zgovoril nekaj brezverskega; dejal je namreč, da je romanje tudi luksus; luksus in ne sveta dolžnost krščanskega bitja. V lovski stroki Janez Evangelist ni strokovnjak, radi tega zahteva tudi nanjo davek, akoravno istega že imamo. In potem je pokazal Krek, da, isti Krek, ki je rogovil nekdaj proti »pasjim naturam«, svojo imenitno lex Heinze-ovo. Umetniške užitke naj se obdavči, kajti oni pohujanjejo naš revni narod!! Literaturo naj se obdavči, za božjo voljo, da se popravi vsaj kolikor mogoče njen grozoviti greh. Glasbeni užitki naj se obdavčijo, kajti gluhonemi jih ne razumejo. In potem gledališče ... gledališče je za ljudi, ki stoje izven življenja, je »cikorija za blazirano dušo modernega človeka«. Ljudje, ki stojijo v bajnokrasnem, divnem življenju — kakor Janez Evangelist, ne potrebujejo gledališča. Če bodo prodrli temeljni nazori sočasnega krščanstva, potem se bodo gledališče uničilo, uničilo z — davkom ... Ah, gospod doktor, kako je mogla vstrepetati Vaša neblazirana, nemoderna duša, ko ste vzbruhnili to veličastno, bajnokrasno neumnost! Krščanske device so pleskale in bilo je v dvorani kakor v raju... Le v nekem kotičku se je držal nekdo za trebuh ...

— **Kaplan v Postojni** je imel v nedeljo pridigo, v kateri je tudi naznani tiste liste, ki jih je škof prepovedal in katero brati je smrtni greh. Seveda je pred vsemi imenoval »Slovenski Narod«, zakaj če bi ta izginil, bi imeli katoliški osrečevalci popolnoma proste roke in bi lahko počenjali, kar bi hoteli. Poleg »Slov. Naroda« je pa glasom kaplanove pridige prepovedanih še vse polno drugih listov. Kaplan jih je vestno naštel in nazadnje je imenoval tudi lojalno in po božno tržaško — »Edinost«. Oj, kako resničen je pač pregovor, ki pravi, da je nehvaležnost plačilo sveta!

— **V našem uredništvu** se je danes oglasil oče župnika Kunaverja. Mož ima očividno velik strah pred sinoduhovnikom, kajti prosil je, naj mu damo pismono potrdilo, da se je res pri nas oglasil. Ker nečemo, da bi starček imel kakih sitnosti, zabeležimo, da nam je povidal, da sta on in žena pri župniku popolnoma zadovoljna.

— **Vojvoda Meklenburški** se je včeraj zvečer s spremstvom pripeljal z

mešancem iz Srbije v Ljubljano in je na kolodvoru supiral. Njegovo spremstvo se je odpeljalo na Dunaj, vojvoda pa je prenočeval v hotelu »pri Slonu« in se danes zjutraj odpeljal v Benetke.

— **Učiteljske vesti.** Gosp. Karol Trost v Št. Jerneju je imenovan nadučiteljem istotam, g. Edvard Vohinc v Ribnici nadučiteljem v Cerkjah, g. Ivan Bernot v Sv. Križu pri Ljutomeru pa nadučiteljem v Veliki Dolini. Gosp. Roza Merva v Tuhinju je definitivno nameščena istotam, g. Alojzij Luznik na Vrhniku je še v pokoj.

— **Dramatično društvo izven Ljubljane.** Ker se opetovanjo obračajo razna narodna društva izven Ljubljane na »Dramatično društvo« z vprašanji glede uprizoritve »Rokovnjačev« in »Desetega brata«, smo naprošeni sporočiti, da je že koncem minulega leta prevzel dr. O. F. Eirich, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju, II., Praterstrasse 37, zastopništvo in posredovanje teh dveh slovenskih iger ter da se je zategadelj glede vprizarjanja obračati naravnost in le do njega. Dr. Eirich je prvi avstrijski zastopnik in posredovatelj večine dramatičnih in muzikalnih avtorjev, zato se je obračati do njega tudi glede vprizarjanj različnih francoskih, italijanskih, angleških in nemških iger. Le z dovoljenjem dra. Eiricha se smejo igrati ali izvajati opere in operete njegovega zastopništva. »Dramatično društvo« v Ljubljani pa daje v prepis svoje prevode tujih dram vedno le z izrednim dovoljenjem dra. Eiricha. Ker se v zadnjem času kupičijo dopisi društev na »Dramatično društvo«, naj jim to pojasnilo zadošča.

— **Meščanska godba** je včeraj v »Nar. domu« priredila muzikalno-komičen večer, ki se je prav izvrstno obnesel in so vse točke našle obilo in zasluzene pohvale. Komični prizori so se predstavljali s pravim humorjem in se je občinstvo kar najbolje zabavalo. Zlasti so ugajali nastopi g. Gorjance in avtomati. Sledil je potem kako animiran ples. Večer je privabil toliko občinstva, da je bil paviljon nabito poln. Prirediteljem lepe zavade gre vse priznanje.

— **Iz seje c. kr. okr. šolskega sveta v Postojini z dne 8. prosince 1902.** Izza zadnje seje se kurentnim potom rešene zadeve pritrjevalno na znanje vzamejo. Za šoli na Slapu in Ustiji imenujeta se krajna šolska nadzornika. Od 1. januvarja 1902 prizna se druga starostna doklada gospici učiteljici Ivanka Velepič v Št. Petru in nadučiteljemu gg. Rudolfu Horvatu v Zagorju in Avgustu Korberju na Premu. Okr. šolski račun za leto 1901 se pregleda in odobri in proračun za leto 1902 se sestavi. Za ljudsko šolo na Razdrtem določi se čas poučevanja v pon. šoli. Končno se opraviča necega učitelja v smislu § 50. drž. zak. z dne 29. aprila 1873, št. 22, na znanje vzame.

— **Zmrznil** je 13. t. m. pri Št. Jurju nad Kranjem hlapec Josip Blaž, ki se je bil v Št. Jurju napil in potem obležal na poti.

— **Samomor v bolnici.** Lastnik panorame Fran Hinek iz Mokronoga se je v bolnici v Ormožu zastrupil, bržčas ker je spoznal, da je njegova bolezen ne ozdravljiva.

— **Iz Celja** se nam poroča: Igra »Deseti brat«, ki se je prvikrat predstavljala tukaj 12. t. m., izpala je neprizakovano dobro. Udeležba je bila velikanska. Dvorana do zadnjega kotička zasedena. Posamezni igralci so svojo vlogo ne le dobro znali, nego tudi dobro izvajali. Posebej je omeniti Kerjavlj (gosp. Salmiča), Kvasa (g. Zwitterja), Dolefa (g. dr. Karlovska), Spaka (g. Spindlerja) in Manico (gdč. Jelo Sernčev). Tudi pevske točke — zlasti zbori — so se dobro proizvajali. Orkester narodne celjske godbe je častno rešil svojo nalogo.

Pričnjanje gre g. Korunu in g. Salmiču. Scenerija je bila prav okusna. Splošno je napravila predstava »Desetega brata« najugodnejši utisk, in je bilo občinstvo izredno zadovoljno. Tako še ni bilo našlo gledališče v »Narodnem domu« polno nikdar. »Deseti brat« se ponovi in potem pridejo na vrsto »Rokovnjača«.

— **Profesor Fran Valentinič,** nemško odgojeni Slovenec, je v Gradcu nagloma umrl, star še 54 let. Bil je ve-

lik lovec in ljubezniv lovski pisatelj. Njegovi spisi o gozdnem jerebu so tudi med slovenskim lovstvom dobro poznani!

— **V Zagrebu** je v starosti 78 let umrla gospa Ružica Kvaternik, udova ustanovitelja hrvatske stranke prava dr. Evgena Kvaternika, ki je bil v revolti v Rakovici l. 1871. ustreljen.

— **Kecskemethy v Sesljanu.** Zvečer 10. t. m. so prijeli orožniki v Sesljanu nekega Josipa Bulovarja iz Turna v Hrvatski. Bulovar je mlad gospod, kaj elegantno napravljen. Orožniki so sumili, da je prijeti gospod famozni Kecskemethy, kateri je, kakor znano, pobegnil s pol milijonom ukradenega denarja iz Budimpešte ter ga doslej še niso dobili, pa tudi nikakega sledu ni za njim. Bulovarja so peljali na glavarstvo v Gradišču ob Soči, odkoder so brzojavili na Hrvatsko po informacije. In došle informacije so oprostile ubogega Hrvata sitnosti, v katere ga je spravil sum, da bi bil on slepar Kecskemethy. Predno gre kdo mlajših gospodov kam na potovanje, naj se torej poprej dobro ogleda v zrcalu doma, če ni kaj podoben Kecskemethyu, da se tako izogne neprilikam!!

— **Slovenec aretiran kot anarchist.** Načelnški urad v Novem Yorku je dobil obvestilo, da pride iz Evrope »nevaren anarchist« tja in se je vsled te ovadbe polastil dne 29. decembra v Novi York došlega Slovenca Roberta Brešarja, ki je služil pri grofici Thurn na njeni grajsčini blizu Novega mesta. Brzjavne poizvedbe so dokazale, da je Brešar, ki je pri prihodu v Novi York imel le še nekaj groše denarja, pač radikalni socialist, ne pa anarchist, a izpuste ga šele potem, ko dokaže, da ne bo splošnosti nadležen.

— **Povozil** je danes dopoludne Ant. Kermavner, hlapec pri Vidmarju v Črni vasi št. 17, pred poslopjem finančnega ravnateljstva gospodično Marijo Suppanovo, hčerko dr. I. Suppana, ravnatelja kranjske hranilnice. Gospodična je prišla pod voz in so jej kolesa šla čez roko in najbrže kost zdrobila.

— **Ogenj v dimniku.** Včeraj po poludne so se vnele saje v dimniku Mohoričeve hiše na Gruberjevi cesti št. 3. Ogenj so pogasili domači s pomočjo dimnikarskega mojstra Viljema Dopferja.

— **„Jest potent plačujem“** je upil včeraj ponoči neki pek, katerega je policaj peljal na rotovž, ker je popred preveč navdušeno pel.

— **Razposajenci.** Šolski učenci imajo šport, da po dnevu prižigajo električne žarnice po ulicah. Danes je policija jednega takega razposajencev prijela in ga vtaknila za nekaj časa v zapor.

— **Skupaj sta trčila** včeraj po poludne v Velikih Laščah dva vlaka. Trije vagoni so poškodovani.

— **Denar izgubil.** Včeraj popoludne je neki nadporečnik na poti od kazne, skozi »Zvezdo«, Židovske in Črevljarske ulice, po Bregu do Šentjakobskega trga izgubil denarnico s 120 K.

— **Velika nesreča v Mostu.** 14. t. m. se je dogodila v jamah Mosta na Češkem grozna nesreča. Podrla sta se dva postranska rova in vsled tega je prišekla cela reka vode k vrhu, tako da je nastal v jami vodni steber, visok najmanj 25 metrov. 6 delavcev se je rešilo, 43 ljudi pa pogrešajo. Morda so se rešili v vije dele rova, toda do njih ne more nihče, ker je voda previsoka. Skoraj gotovo pa so vsi utonili, ker je voda prihitela z veliko naglico.

— **Obsojeni uradnik.** Za časa deželnozborskih volitev na Hrvatskem je dal načelnik okrajne politične oblasti v Vinkovcih, L. Nagel, odvetnika dra. Lava Mazzura, ki je prišel kot pravni zastopnik k neki obravnavi, brez uzroka kot vagabunda aretirati in po odgonu poslati v Zagreb. Nagel je bil radi tega obsojen na — 50 K globe, njegov komisar pa na 20 K. Ta sodba priča, da na Hrvatskem zlorabe uradne oblasti nič preveč ne zamerijo.

— **Društva.**
— **Velika maskarada „Na obali Adrijega“** je včeraj v Ljubljani. Ker so vabila na napovedano maskarado popolnoma pošla, se p. n. slav. občinstvu vsled vedno na novočilih oglasih naznanja, da je vstop i

brez vabila dovoljen. Odbor društva zastavil je vse svoje sile, da bo maskarado popolnoma odgovarjala svojemu naslovu. Vsled tega oglašilo se je tudi nebroj krasnih skupin, kakor tudi posameznih konstimirancev. Sodeč ter prištevajoč k temu da, se sokolska dvorana spremeni v pravo romantično morsko obrežje od koder se bode posnetnikom nudil divan pogled na sinje morje, po kojem bode plavalo nebroj različnih bark in gondol za prevažanje posetnikov na maskarado bode prostor »Na obali Adrijega«, glede na prijavljene noše raznih svetovnih narodov, jako interesanten. V slučaju obilnega poseta vozila bodeta dva manjša parobroda izletnike v zato nalašč priredjeno restavracijo in separiran buffet »Miramar«, kjer se lahko vsak pokrepča in nabavi novih sil za nadaljnjo veselo razjanje na plesiu.

— **O „Sokolski“ maskaradi** Na občnem zboru »Sokola« izrečeni želji, naj bi društvo letos pridno izletovalo, hoče odbor s tem vstreči, da priredi prvi izlet že na predpustni torek ne morda na Triglav, ali z balonom okoli Eiflovega stolpa, ali krog in krog zemlje, marveč »Sokol« poleti v dosegaj še povsem neznanke kraje »na dnu morja.« V ta namen pisalo se je Prešernovemu »Povodnemu možu in Liziku«, da bi onadva vodila ženske izletnike najzanimivša in krajša pota do prekrasne kristalne palade kraljice »Undine« obdana z jezerskimi dekllicami in morskimi včami, kjer se bodo vrstile na čast »Sokola« in izletnikov baje razne sijajne podmorske veselice. Podrobnosti o tem izletu poročamo po sprejemu odgovora ozir. programa povodnega moža kot glavnega voditelja na dnu morja.

— **Telovadno društvo „Sokol“ v Postojni** je na občnem zboru za leto 1902 sledče gg. volil v društveni odbor: Remic Fran, starosta, Jurca Pavel podstavista in blagajnik L. Fettih tajnik, brata Paternost Franc & Josip, Dolničar Davorin in Vončina Jvan odbornik; namestnika pa Krische Fran & Baraga Andrej. Dalje se je sklenilo i letos in sicer dne 8. sivečana t. l. v prostorih hotela »pri ogronki« prirediti običajno maškarado. -t-

— **Trgovski plesni venček v Cerknici,** katerega prirede trgovski pomočniki dne 2. sivečana t. l. v zgornjih prostorih gosp. A. De Schiava bo v korist prostovoljnemu gasilnemu društvu. Pri plesu svira postojinska godba. Vstopnina 1 krona, z rodbino 2 kroni, maskovane dame so vstopnine proste. Vstop dovoljen je le vabljenim gostom.

— **Citalnica v Ilir. Bistrici-Trnovem** priredi v nedeljo, dne 19. prosince t. l. v prostorih hotela »Ilirje« plesni venček. Svirala bode godba c. in kr. pešpolka št. 96.

— **Ormoška citalnica** priredi v telovadni dvorani ormoške slovenske šole v nedeljo dne 19. januvarja t. l. gledališki večer, pri katerem se uprizorita igri »Snuča« in »Štempihar mlajši«. — Mej igrama udarajo ormoški tamburaši. Ves dohodek namenjen je šolski kuhinji ormoške slovenske šole.

— **Telefonska in brzjavna poročila.**

Dunaj 16. januvarja. Določeno je, da se snide parlament koncem t. m. ali spočetka februarja.

Dunaj 16. januvarja. Koerberjevi razgovori s posameznimi zastopniki Čehov in Nemcev so se včeraj končali, danes se začne kumulativne konference.

Dunaj 16. januvarja. Tu divja strašen vihar, ki je napravil mnogo škode. Zvezze z tu in inozemstvom so pretrgane. Tudi več ljudij je ubitih.

Praga 16. januvarja. Pri katastrofi v premogokopu v Mostu (Brux) je ponesrečilo 44 premogarjev. Izmed teh je bilo 31 oženjenih in zapustili so 84 otrok, katerih ni nobeden 14 let star.

Berolin 16. januvarja. Včeraj se je v državnem zboru končala velika debata o poljskem vprašanju. Zaključil jo je minister Studt z izjavo, da, kdor živi na Nemškem, mora postati Nemec. Poljaki so se v tej razpravi prepričali, da jih hoče Nemčija narodno ubiti.

Carigrad 16. januvarja. Turška vlada pripravlja protest proti francosko-italijanskemu dogovoru glede Tripolitani.

Darila.

Upravnitvemu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda. Gospod
Vekoslav Legat v Celovcu 10 K, mesto vence na
krsto svojemu dobermu in nepozabnemu staremu
prijatelju ter pobratimu g. Jos. Nolliju. — Gosp.
Edvard Horak v Trstu 30 K, mesto vence na krsto
g. Jos. Nolliju. — Skupaj 40 K. — Srčna hvala!

Za Prešernov spomenik. Omizje „pri roži“
v Ljubljani 20 K, mesto vence na krsto pok. g.
Josipu Kušarju. — Omizje „pri roži“ v Ljubljani
20 K mesto vence na krsto pok. prijatelju g. Jos.
Nolliju. — Gosp. dr. Jos. Kušar, odvetnik v Ljubljani,
25 K v znak zahvalo prijatelju pevcem
na ginaljivem petji ob pogrebu blagopokojnega
očeta. — Gosp. dr. Andrej Kuhar, c. kr. notar v
Župemperku 20 K mesto vence na krsto g. Josipa
Kušarja. — Skupaj 85 K. — Srčna hvala!

40.000 krem začna glavni dobitek loterie v korist ogrevalnim sobam. Opozorjam svoje
štetitelje, da se sečkanje vrati nepreklicno dne
16. januvarja 1902.

Zahvala.

Podpisano vodstvo se najiskreneje zahvali
litijskim damam pevkam in gospodom pevcem,
posebno pa neutrudljivemu in požrtvovalem
pevovodji blag. gospodu c. kr. sodn. adjunktu
Neratu, za prijazno sodelovanje pri veselici, ka-
teri se je vrnila dne 12. t. m. v Šmartnem pri
Litiji v prid Šolski mladini. Dolžnega se čuti tudi
izreči zahvalo drugim Litijčanom, kateri so z
obilno vdeležbo in radodarnostjo pripomogli do
nepriskakovano ugodnega gromnega uspeha. Hvala
tudi Šmartinskim pevkam, pevcem, tamburašem,
posebno pa igralcem, kateri so nam s svojim pre-
misljenjem in dobrim igranjem napravili prav
kratkočasen večer.

Vodstvo ljudske šole v Šmartnem pri Litiji,
dne 12. januvarja 1902.

J. Černe, vodja.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 10. januvarja: Marija Galom, delavčeva
vdova, 84 let, Radeckega cesta št. 11, ostarlost.
— Ferdo Palusa, zasebnik, 79 let, Zatiške ulice
št. 1, kap.

Dne 11. januvarja: Katra Furlan, gostija,
58 let, Rožne ulice št. 27, srčna hiba. — Jožef
Noli, operni pevec, 60 let, Studentovske ulice
št. 2, kap.

Dne 12. januvarja: Ana Matelič, delavčeva
hči 19 mes., sv. Petra cesta št. 23, vnetje sopilnih
organov.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 3052 m. Srednji srčni tlak 7350 mm.

Jan.	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura	Vetrovi	Nebo	Nekra- nica
15.	9. zvečer	7506	— 45 sl. svzvod	jasno	
16.	7. zjutraj	7443	— 58 sl. sever	oblačno	
	2. popol.	7370	— 29 p.m. jzah.	del. oblač.	

Srednja včerajšnja temperatura —20°, nor-
male: —25°.

Dunajska borza

dne 16. januvarja 1902.

Skupni državni dolg v notah	100 25
Skupni državni dolg v srebru	100 15
Avtstrijska zlata renta	120 50
Avtstrijska kronska renta 4%	96 65
Ogrska zlata renta 4%	119 70
Ogrska kronska renta 4%	95 30
Avtro-ogrski bančne deinice	1602 —
Kreditne delnice	644 —
London vista	239 15
Nemški državni bankovci za 100 mark	117 15
20 mark	23 44
20 frankov	19 03
Italijanski bankovci	93 65
C. kr. cekini	11 30

Zahvala.

Na došlih nam mnogobrojnih, sočutja
polnih izrazih tolazbe in tešila povodom
smrti našega iskreno ljubljenega, nepo-
zabnega soproga, odnosno očeta, tasta
in starega očeta, gospoda

Josipa Kušar-ja

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem
in znancem, vsem darovateljem prekras-
nih vencev, vsem tistim sočutečim, ki
so predragemu pokojniku izkazali s svojim
spremstvom zadnjo čast, posebej še
sl. telovadnemu društvu „Sokol“, sl. vo-
jaškemu veteranskemu koru ljubljanskemu,
cenj. trgovsko-šolskemu zavodu
g. Arturja Mahra, dalje gg. prijateljem
pevcem in konečno vsem ter vsakemu
posebej, ki nam je pomagal manjšati
srčno bol, svojo iskreno in toplo zahvalo.
Bog plati!

Žaluoči Kušarjevi.

Talanda Ceylon-čaj

je jedrnat, aromatičen, čist,

St. I v zavojčkih à K — '20, K — '50, K I'25
Št. 2 " " " — '24, " — '60, " I'50
Št. 3 " " " — '32, " — '80, " 2.—
se dobiva v vseh večjih špecerijskih
trgovinah. (2593—15)

→ Dve elegantni → damski obleki za maškarado

(Postiljon in Španka)

se prodasta.

Več se izve: Pred Prulami 13,

pritliče. (125—2)

Ges. kr. avstrijske državne železnice.

Izved iz voznega reda

vajeven od dne 1. oktobra 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane jun. kol. Proga ter Trbiž.
Ob 12. uri 24 m po nodi osebni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovca, Franzensfeste, Inomest, Monakovo, Ljubno,
čez Selzthal v Aussee, Selograd, čez Klein-Reisling
v Steyr, v Linu na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri
5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabil, Beljak,
Celovca, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal
v Selograd, Inomest, Amstetten na Dunaj. —

Ob 11. uri 51 m depoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabil,
Beljak Celovca, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob
3. ur 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovca, Franzensfeste, Inomest, Monakovo, Ljubno,
čez Selzthal v Selograd, Lend-Gastein, Zell ob je-
zeru, Inomest, Bregenz, Curih, Geneve, Pariz, čez
Klein-Reisling v Steyr, Linu, Budejvice, Plzen, Mar-
ijine varve, Hebr, Franzovske varve, Karlovce, Prague,
(direkti voz I. in II. razreda), Lipako, Dunaj via
Amstetten. — Ob 10. ur 56 zveter osebni vlak v Trbiž,
Beljak, Franzensfeste, Inomest, Monakovo. (Trbiž-Monakovo direkti vozovi I. in II. razreda). — Proga
v Novo mesto in Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. ur
17 m zjutraj, ob 1. ur 5 m popoldne, ob 6. ur
55 m zveter. Priklop v Ljubljano jun. kol. Proga iz
Trbiž. Ob 3. ur 25 m zjutraj osebni vlak v Dunaj
via Amstetten, Monakovo, Inomesta, Franzens-
feste, Selograd, Linca, Steyr, Aussee, Ljubno,
Celovca, Beljaka, (Monakovo-Trbiž direkti vozovi I.
in II. razreda). — Ob 7. ur 12 m zjutraj osebni
vlak iz Trbiž. — Ob 11. ur 16 m popoldne osebni
vlak iz Dunaja via Amstetten, Karlovih vrev, Hebr,
Marijine varve, Plzna, Prague, (direkti vozovi I. in
II. razreda), — Ob 7. ur 28 m zjutraj osebni vlak v
Dunaj, Ljubno, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovo, Inomesta, Franzensfeste, Pon-
tabila — Ob 8. ur 51 m zveter osebni vlak v Dunaj,
Ljubno, Beljaka, Celovca, Pontabila. — Proga
iz Novega mesta in Kočevje. Osebni vlaki: Ob 8. ur
44 m zjutraj, ob 2. ur 32 m popoldne in ob
8. ur 35 m zveter. — Odhod iz Ljubljane drž. kol.
v Kamnik. Mesani vlaki: Ob 7. ur 28 m zjutraj,
ob 2. ur 5 m popoldne, ob 6. ur 50 m zveter, ob
10 ur 25 m le ob nedeljah in praznikih v oktobru,
poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in same
v oktobru. — Priklop v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.
Mesani vlaki: Ob 6. ur 49 m zjutraj, ob 11. ur 6 m
popoldne, ob 6. ur 10 m zveter in ob 9. ur 55 m
zveter, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in
samo v oktobru.

Danes zvečer ob 8. ur! !! Žrebanje !!

Srečke za ogrevalne sobe

(Wärmestuben-Lose)

Srečka à 1 krono

Išče se s 1. februarjem t. l.

stanovanje

(127—2)

za novoporočenca, obstoječe iz 3 sob, ku-
hinje in pritiklin, najraje v bližini Vodmata.

Ponudbe na upravnštvo »Slov. Nar.«

St. 46068. (25—3)

Ustanova za sirote.

Pri mestnem magistratu ljubljanskem
izpraznjeno je mesto **Jožefo Jale-**
move ustanove za sirote v znesku 84 K
na leto.

Prošnje za podelitev te ustanove, do
katere imajo pravico v Frančiškanski, v
Št. Peterski ali v St. Jakobski župniji v
Ljubljani rojene sirote, ki še niso 15 let
stare, vložiti je tukaj do 20. januvarja t. l.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
dne 29. decembra 1901.

!! Ugodna prilika!!

Čudovito po ceni!

400 komadov za 1 gld. 80 kr.

Lepo pozlačena ura z verižico s triletnim
jamstvom, 6 komadov lažnih robcev, 1 sve-
tovno pat. žepno pisalo orodje iz nikla, 1 pre-
krasni album s slikami, obsegajo 38 podob, najkra-
sejih na svetu, 1 računalni stroj „Patenta“, kateri
izračuni sam najtežavnejše naloge, k temu podu-
čilo, 1 podstavek na pismo za vsakogar poraben,
5 komadov prelepih razglednic, 5 komadov čudo-
vitih orakelov egipotovskih vedeževalcev, kateri
vzbujajo veliko veselja, 1 garnitura manšetnih in
srajčnih gumbov iz double-zlata, s patent. zakle-
palom, 3% zlata, 1 lepo dišeče toaletno milo, 1
fin žepno toaletno zrcalo, 1 prakt. žepni nožek,
1 fin nastavek za smodke iz jantarja, 1 modern
prstavnik za dopisovanje in 80 raznih pred-
metov, ki so za hišo potrebni. Vse skup z uro,
ki je sama vredna tega denarja, stane **1 gld.**
80 kr. Odpošilja po poštnem povzetju ali
če se denar prej pošlje. (153)

Ob. Junghwirth

Krakovo št. 64.

Riziko je izključen. Za neugajajoče se vrne denar.

Glavni dobitek

kron **40.000** vred-
nosti

priporoča (2650—22)

J. C. MAYER
v Ljubljani.

P. n.

Usojamo si kar najbolje priporočati

prima-vina

Istantnega pridelka, ob enem prosimo, da naju počastite v slučaju potrebe s precej
obsežnim naročilom.

Ponujamo: **Lisansko rdeče, dobro za kri, à 18 in 20 kr., belo à 20 in
24 kr., šilher à 15 in 16 kr., črno dalmatinsko à 14 in 15 kr., belo à
18 kr., istrsko rdeče à 12 in 14 kr., teran à 15 in 16 kr., istrsko belo
à 14 in 16 kr.** za liter loco Pulj v posojenih sodkih, ki se naj kar najhitreje franko
vrnejo.

S spoštovanjem (147—1)

Ivan in Nikolaj Orlič

veletrgovina z vinom v Pulju (Pola).

Barki: „Dobra Marija“ in „Gospa s Trsta“.

Veliki novi ceniki s koledarjem gratis in franko.

Uljedno vabim in se priporočam (114—2)

Fran Čuden